

עת"א 24335/03/15 - ל ב נגד וועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 24335-03-15 ב(אסיר) נ' וועדת השחרורים ואח'
לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
כב' השופטת מיכל ברק נבו

העותר	ל ב
נגד	
המשיבים	1. וועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד יוליאן לנדסמן

ב"כ המשיב 2 עו"ד אלון סיון ועו"ד ביילין אלעזר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 28 חודשים בגין ביצוע מעשים מגונים בבתו ב - 4 הזדמנויות שונות כשהיא הייתה בת 12.5 כמתואר בהכרעת הדין בת"פ 29188-01-14 (בית משפט השלום בכפר סבא) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 2.3.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התכנית הטיפולית של מרכז "התחלה חדשה".

הטענה העיקרית לפי ב"כ העותר לכתב העתירה ובטיעוניו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר העדיפה את חוות הדעת וג"ע המתנגדת לשחרורו של העותר על תנאי, למרות שאינה מתנגדת ליציאתו לחופשות, על פני חוות דעת מב"ן, המעריכה את מסוכנותו המינית של העותר כנמוכה.

כמו כן טוען ב"כ העותר כי הוועדה לא התייחסה בהחלטתה לנושא העתירה לתכנית השיקומית של מרכז "התחלה חדשה" שהונחה בפניה ובפנינו.

ב"כ המשיב 2 טוען בכתב התשובה כי העותר נפגש עם נציגת רש"א שלא הכינה עבורו תכנית מאחר שהוא מכחיש את ביצוע העבירה ומייחס אותה להפללה מצד בתו ואמה.

על פי רש"א עליה אין מחלוקת העותר אינו מתחרט על מעשיו ולא מגלה אמפתיה כלפי בתו והסבל שגרם לה שכן הוא מכחיש את ביצוע המעשים.

ב"כ המשיב טוען כי צדקה הוועדה כאשר העדיפה את חוות דעת וג"ע על פני חוות דעת מב"ן, שכן וג"ע לא התעלמה מהתנהגותו החיובית של העותר במהלך המאסר וכך גם לא התעלמה ממסוכנותו המינית הנמוכה כפי שנקבעה על ידי מב"ן, אך קבעה כי העותר אינו מביע נזקקות טיפולית והתרשמות של מטפלו כי המוטיבציה שהייתה לו להיכנס לקבוצה הפסיכו חינוכית לעברייני מין שבה השתתף הייתה מוטיבציה חיצונית בלבד.

עוד טוען ב"כ המשיב 2 כי הקבוצה הפסיכו חינוכית בה השתתף העותר אינה מסגרת טיפולית אלא קבוצה חינוכית שבה הוא לא נדרש להתייחס לעבירות נושא מאסרו ולתכנים המיניים שבביצוע.

עיון בחוות דעת וג"ע שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו אכן מעלה כי היא מייחסת משמעות להכחשתו של העותר את ביצוע מעשיו נושא מאסרו אך הכחשה זו אינה עומדת בפני עצמה אלא יש לה פועל יוצא בכך שהעותר לא השתלב במהלך מאסרו בקבוצה טיפולית משמעותית יעודית לעברייני מין, ולו כאלה המכחישים את ביצוע המעשים, ומשכך אין לומר כי מסוכנותו פחתה גם אם מב"ן, אשר התייחס למסוכנותו המינית כשהיא עומדת בפני עצמה בלבד, העריך אותה כנמוכה.

אמנם, סעיף 12(א) קובע כי הוועדה לא קובעת שחרורו של אסיר המרצה מאסר בגין עבירת מין על תנאי מבלי שתתקבל לגביו חוות דעת חיובית של מב"ן (בסייגים מסוימים המפורטים בסיפא של סעיף 12(א)) אך סעיף 11א קובע כי הוועדה לא תחליט על שחרורו של אסיר הנושא עונש מאסר בגין עבירת מין במשפחה אלא לאחר שתתקבל חוות דעת וג"ע.

אמנם סעיף 11(א) לא מתנה את שחרורו של העותר בקבלת חוות דעת חיובית של וג"ע, אך יש בנימוקים המופיעים בחוות דעת וג"ע שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו כדי להצדיק את החלטתה להעדיף את חוות דעת וג"ע על פני הערכת המסוכנות הנמוכה של מב"ן ואין לומר כי העדפה זו, בצד העובדה שהעותר לא עבר הליך טיפולי משמעותי במהלך מאסרו, הופכת את ההחלטה נושא העתירה לבלתי סבירה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ג' אדר תשע"ה, 22/02/2015 במעמד ב"כ הצדדים ובהעדר העותר.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

מיכל ברק נבו, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד

הוקלדעלידיטלישמואל